

Sygn. akt IV KS 34/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski (przewodniczący)

SSN Dariusz Kala

SSN Zbigniew Puskarski (sprawozdawca)

Protokolant Małgorzata Gierczak

w sprawie **A. K.**

oskarżonego z art. 297 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej,

na posiedzeniu w dniu 29 stycznia 2019 r.,

skargi prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 4 października 2018 r., sygn. akt

II Ka [...],

uchylającego wyrok Sądu Rejonowego w P. z dnia 21 czerwca 2018 r.,

sygn. akt II K [...] i przekazującego sprawę do ponownego rozpoznania

na podstawie art. 539e § 2 k.p.k.

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Okręgowemu w P. do ponownego rozpoznania w postępowaniu
odwoławczym.**

UZASADNIENIE

Prokurator na podstawie art. 335 § 1 k.p.k. wystąpił do Sądu Rejonowego w P. z wnioskiem o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy dwóch osób, w tym

A. K., któremu zarzucono, że w dniu 1 października 2017 r. w P., woj. [...], w celu uzyskania korzyści majątkowej przedłożył w celu użycia za autentyczne u pośrednika kredytowego M. S. – E. sp. z o.o. z/s w P., stwierdzające nieprawdę co do wysokości przeciętnego wynagrodzenia otrzymywanego z tytułu zatrudnienia w charakterze magazyniera – operatora wózka widłowego UDT w firmie P. sp. z o.o. z/s w H. w okresie ostatnich 6 miesięcy w wysokości 4.107 zł zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości dochodów wystawione przez Prezesa Zarządu A. M. S. - K. oraz złożył nierzetelne oświadczenie we wniosku kredytowym, podając w nim nieprawdziwą wysokość otrzymywanych zarobków z tytułu pracy w kwocie 4.107 zł, które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania kredytu w wysokości 80.000 zł w [...] Banku S.A. z/s we W., usiłując w opisany sposób doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem ww. banku w postaci kredytu w ww. kwocie, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację podjętą przez pracowników banku, tj. czyn z art. 297 § 1 k.k. i art. 273 § 1 k.k. w zw. z art. 271 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Jednocześnie prokurator wniósł o wymierzenie uzgodnionych z A. K. kary roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat, kary grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 10 zł każda, podanie wyroku do wiadomości publicznej poprzez zamieszczenie na tablicy informacyjnej Sądu Rejonowego w P. przez 2 miesiące oraz zasądzenie kosztów i opłat sądowych.

Sąd Rejonowy w P. uwzględniając ten wniosek prokuratora, na posiedzeniu w dniu 21 czerwca 2018 r. wydał wyrok o sygn. II K [...] skazujący między innymi A. K., o treści podanej we wniosku, z wyjątkiem wysokości kary grzywny, bowiem w punkcie VII wyroku, na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzył oskarżonemu tę karę w wysokości 50 stawek dziennych po 10 zł każda.

Apelację od powyższego wyroku, w części dotyczącej orzeczenia o karze wobec A. K., na jego niekorzyść wywiódł prokurator. Zarzucił mającą wpływ na treść orzeczenia obrazę przepisów prawa procesowego – art. 343 § 1 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., polegającą na orzeczeniu wobec oskarżonego obok kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, kary grzywny

w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 zł stawka, mimo uwzględnienia uzgodnionego z oskarżonym wniosku prokuratora o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy, który to wniosek przewidywał m.in. wymierzenie na podstawie art. 33 § 1 i 2 k.k. – 100 stawek dziennych grzywny w wysokości 10 zł jednej stawki. Wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt VII, poprzez orzeczenie wobec A. K. kary grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, przy określeniu wysokości stawki dziennej na kwotę 10 zł.

Sąd Okręgowy w P. wyrokiem z dnia 4 października 2018 r., sygn. akt II Ka [...], uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w P. do ponownego rozpoznania. Już w tym miejscu należy odnotować wadliwość wyroku kasatoryjnego polegającą na uchyleniu w całości wyroku skazującego A. K., chociaż apelacja zaskarżała tylko orzeczenie o karze.

W uzasadnieniu Sąd drugiej instancji wskazał, że z uwagi na niestawiennictwo oskarżonego nie miał możliwości odebrania od niego oświadczenia o ewentualnej zgodzie na weryfikację orzeczenia w postępowaniu odwoławczym oraz że podstawę orzeczenia stanowią przepisy art. 437 § 2, 438 pkt 2, 456 k.p.k.

Skargę od powyższego wyroku wniósł Prokurator Rejonowy w P. Na podstawie art. 539a § 1 i 2 k.p.k., art. 539f k.p.k. w zw. z art. 425 § 3 k.p.k. zaskarżył wyrok w całości i zarzucił „naruszenie przepisu art. 437 § 2 k.p.k. polegające na uchyleniu wyroku sądu I instancji i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania w sytuacji, gdy nie zaistniały przesłanki określone w art. 439 § 1 k.p.k. i art. 454 k.p.k. i nie jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości, gdyż postępowanie to miałoby w istocie dotyczyć wymierzenia oskarżonemu grzywny w wymiarze uzgodnionym z oskarżycielem publicznym”.

W konkluzji prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w P. do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga jest zasadna, co spowodowało uwzględnienie zawartego w niej wniosku.

Zgodnie z art. 539a § 3 k.p.k. skarga od wyroku sądu odwoławczego uchylającego wyrok sądu pierwszej instancji i przekazującego sprawę do ponownego rozpoznania może być wniesiona wyłącznie z powodu naruszenia art. 437 k.p.k. lub z powodu uchybień określonych w art. 439 § 1 k.p.k. W powołanym przepisie art. 539a § 3 k.p.k. niewątpliwie znajduje się nawiązanie do art. 437 § 2 k.p.k., który w zdaniu drugim stanowi, że uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1, art. 454 k.p.k. lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości.

Mając na uwadze treść uzasadnienia wyroku trzeba uznać, że chociaż Sąd *ad quem* powołał się na art. 437 § 2 k.p.k., to powodem wydania orzeczenia o charakterze kasatoryjnym nie była żadna ze wskazanych wyżej przesłanek. W każdym razie nie należy do nich niestawiennictwo oskarżonego na rozprawę odwoławczą, przy czym można przyjąć, że powodem tego było poprzestanie na zawiadomieniu A. K. o terminie rozprawy (zob. zarządzenie o wyznaczeniu rozprawy apelacyjnej - k. 123 akt sprawy), podczas gdy – o ile jego obecność na rozprawie miałyby być potrzebna – należało go wezwać do obowiązkowego stawiennictwa, co też mógł uczynić Sąd odwoławczy i wyznaczyć kolejny termin rozprawy. Inną kwestią jest prawidłowość stanowiska Sądu Okręgowego, iż zmiana wyroku Sądu pierwszej instancji w sposób wnioskowany przez prokuratora wymaga zgody oskarżonego. Nie chodzi wszak o zerwanie porozumienia przez oskarżyciela publicznego przez żądanie wymierzenia oskarżonemu surowszej kary niż ta, na którą wyraził on zgodę, ale na doprowadzenie do realizacji porozumienia w takiej postaci, jaka była objęta zgodą stron. Nie jest więc jasne, dlaczego ponowienie zgody przez oskarżonego Sąd *ad quem* uznał za konieczne. Nadto najwyraźniej nie wziął też pod uwagę treści uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2013 r., I KZP 5/13, (OSNKW 2013, z. 11, poz. 92) wskazującej, że kontrolę instancyjną wyroku wydanego w trybie określonym w art. 343 k.p.k. przeprowadza się na zasadach ogólnych, przy czym w uzasadnieniu tego judykatu stwierdzono, iż wymieniony tryb jest trybem postępowania przed sądem pierwszej instancji.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł zgodnie z wnioskiem skargi. W ponowionym postępowaniu odwoławczym Sąd Okręgowy uwzględni poczynione wyżej uwagi i podejmie starania w celu wydania merytorycznego rozstrzygnięcia.